

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2173/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Попчић адвокат из ..., против тужене ББ - предузетник, Самостална трговинска комисиона радња „Таша“, чији је пуномоћник Душан Васовић адвокат из ..., ради утврђења ништавости решења о отказу уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против преиначеног дела пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 901/24 од 06.03.2025. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 901/24 од 06.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 388/23 од 11.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да тужиљу врати на рад и распореди на одговарајуће радно место које одговара њеној стручној спреми, знању и способностима. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да тужиљи накнади штету у виду изгубљене зараде за период од јануара 2019. године до јуна 2022. године у износима и са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости до исплате, као и да уплати припадајуће доприносе код надлежног Републичког Фонда ПИО, Републичког завода за здравствено осигурање и Националне службе за запошљавање. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженој плати трошкове парничног поступка у износу од 341.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 901/24 од 06.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 388/23 од 11.01.2024. године у ставу првом изреке, у делу става другог изреке, којим је одбијен тужбени захтев тужиље да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете у виду изгубљене зараде за период од јануара 2019. године закључно са јуном 2019. године, као и за период од 01.01.2021. године закључно са јуном 2022. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом на начин и у висини ближе наведеним у том ставу изреке и за месец јануар

2020. године износ са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као и да на напред наведене износе уплати припадајуће доприносе код надлежног Републичког Фонда ПИО, Републичког завода за здравствено осигурање и Националне службе за запошљавање. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Краљеву П1 388/23 од 11.01.2024. године, у делу става другог изреке, којим је одбијен тужбени захтев тужиље да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете у виду изгубљене зараде за период од јула 2019. године закључно са децембром 2020. године исплати појединачне износе са законском затезном каматом, од доспелости до исплате, на начин и у висини наведен у садржају тог става и да на те износе уплати припадајуће доприносе код Републичког Фонда за ПИО, Републичког завода за здравствено осигурање и Националне службе за запошљавање, па је обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 282.375,15 динара.

Против преиначеног дела правноснажне пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију, због и погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у смислу члана 403. став2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Према стању у предмету, тужена је овом суду поднела подесак од 02.06.2025. године којим повлачи ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 901/24 од 06.03.2025. године.

Према члану 410. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку, ревизија је недозвољена ако је ревизију изјавило лице које је повукло ревизију. Према одредби члана 413. ЗПП неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбациће ревизијски суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Како је тужена повукла ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 901/24 од 06.03.2025. године, то ревизија није дозвољена, применом члана 410. став 2. тачка 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић